

AAN Minister van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijkrelaties

Postbus 20011
2500 EA DEN HAAG

DATUM 1 augustus 2013

ONS KENMERK z2013-00339

CONTACTPERSOON

UW BRIEF VAN 1 mei 2013

UW KENMERK

ONDERWERP Wetgevingsadvies –
Besluit basisregistratie personen

Geachte ,

Bij brief van 1 mei 2013 heeft u het College bescherming persoonsgegevens (CBP) op grond van het bepaalde in artikel 51, tweede lid van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) gevraagd te adviseren op het ontwerpbesluit Basisregistratie personen (hierna: ontwerpbesluit). Deze algemene maatregel van bestuur bevat de nadere uitwerking van bepalingen uit het wetsvoorstel Basisregistratie personen (BRP), die beoogt de wet Gemeentelijke Basisadministratie (GBA) te vervangen.

Voor de goede orde verwijst het CBP naar zijn eerdere brief van 30 mei 2013 inzake zijn procedure om te komen tot een wetgevingsadvies conform artikel 51 lid 2 Wbp. In deze brief heeft het CBP aangegeven dat het geen advies conform artikel 51 lid 2 Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) kan uitbrengen op conceptwetsvoorstellen, waarbij de open (internet-) consultatieronde nog niet is afgerond. Op 5 juli 2013 heeft het CBP een e-mail ontvangen van het ministerie van BZK, waarin gemeld is dat de reacties naar aanleiding van de afgeronde internetconsultatie (28 mei 2013 - 25 juni 2013) – voor zover op dat moment ambtelijk was voorzien – geen gevolgen zullen hebben voor de tekst van het ontwerpbesluit. Het CBP heeft zijn advies daarom gebaseerd op de consultatieversie (april 2013) van het ontwerpbesluit.

Achtergrond

Het CBP heeft op 18 juni 2010 advies uitgebracht over het wetsvoorstel BRP (z2010-00314). Nu het thans voorliggende ontwerpbesluit de nadere uitwerking van bepalingen uit het wetsvoorstel Basisregistratie personen (BRP) omvat, is het van belang om na te gaan wat er met het eerdere CBP-advies is gedaan. Dit heeft immers zijn (vervolg-) effect op het ontwerpbesluit.

Hieronder volgen derhalve de hoofdpunten van het wetgevingsadvies met vervolgens in de kaders hoe de belangrijkste adviespunten van het CBP zijn verwerkt in de memorie van toelichting (MvT) van de wet BRP¹, gevolgd door een korte reactie van het CBP hierop.

1. Uit het wetsvoorstel blijkt dat het de bedoeling is dat veel onderwerpen bij algemene maatregel van bestuur, ministeriële regelingen of gemeentelijke verordening nader worden gedefinieerd en geregeld. (...) Het CBP acht het noodzakelijk dat het wettelijk kader voor de nadere invulling van de lagere regelgeving in de wet zelf wordt opgenomen.

Uit MvT Wet BRP, p. 95: "(...) Het risico waar het CBP voor vreest, dat begrippen niet eenduidig worden gehanteerd en dat ongewenste lokale verschillen in verstrekkingvoorwaarden kunnen ontstaan, wordt door de nadere regeling van de gegevensverstrekking bij algemene maatregel van bestuur niet vergroot. Integendeel, doordat een algemene maatregel van bestuur sneller kan worden aangepast dan een wet, kan beter worden ingespeeld op onwenselijke ontwikkelingen in de uitvoering van de wet dan op dit moment het geval is. Wat betreft de ongewenste lokale verschillen die zouden kunnen ontstaan, wordt er op gewezen dat de ervaring met de regeling van verstrekkingen bij gemeentelijke verordeningen onder de huidige Wet GBA niet wijzen op het ontstaan van ongewenste lokale verschillen in verstrekkingvoorwaarden. Mede door publicaties van modelverordeningen en andere informatie op dit gebied door de VNG en de NVVB kan juist een aanzienlijke mate van uniformiteit bij de gemeenten worden geconstateerd. Het is dan ook niet noodzakelijk om zoveel mogelijk in de wet zelf vast te leggen onder welke voorwaarden en in welke gevallen de gegevensverstrekking uit de basisregistratie mag plaatsvinden."

Reactie CBP:

Het advies is niet overgenomen, maar de reden hiervoor wordt in de MvT adequaat toegelicht.

2. Het wetsvoorstel bevat voor het CBP de nieuwe bevoegdheid om de minister of het college van B&W te verzoeken de verstrekking van gegevens aan derden voor een bepaalde termijn te weigeren of deze te beëindigen, indien de derde die eerder verstrekte gegevens onrechtmatig heeft verwerkt. Het CBP neemt kennis van deze nieuwe bevoegdheid en merkt op dat het hierover niet ingelicht, noch geraadpleegd is. (...) Het CBP verzoekt u om dit artikel te heroverwegen.

Uit MvT Wet BRP, p. 95: "Naar aanleiding van deze opmerking van het CBP wordt er op gewezen dat in 2006 overleg heeft plaatsgevonden met medewerkers van het CBP over een eerdere versie van het wetsvoorstel, waaronder de genoemde nieuwe bevoegdheid. Kennelijk is de communicatie hierover tussen het CBP en het ministerie van BZK nadien onvoldoende geweest. Mede gezien het feit dat het overleg tussen het CBP en het ministerie van BZK over de uitvoering van de huidige Wet GBA en de ontwikkelingen daarin tot nu toe altijd in open en goede sfeer zijn verlopen, wordt dit misverstand betreurd. De opmerkingen van het CBP over deze nieuwe bevoegdheid hebben er toe geleid dit voorstel

¹ Zie: Kamerstukken II 2011-2012, 33 219, nr. 3 (Memorie van Toelichting op het wetsvoorstel BRP).

te schrappen. Het daarop betrekking hebbende deel van het advies van het CBP heeft daarmee geen verdere reactie.”

Reactie CBP:

Het advies is overgenomen. Het CBP verkrijgt geen nieuwe bevoegdheid.

3. In de ontwerptekst wordt geen aandacht besteed aan het privacykader. (...) Het CBP adviseert om een aparte privacyparagraaf op te nemen in de memorie van toelichting.

Uit MvT wet BRP, p. 89: “(...) De opmerking van het CBP is terecht. In het conceptwetsvoorstel was geen apart hoofdstuk opgenomen, waarin specifiek aandacht wordt besteed aan het privacykader. Het gegeven dat het wetsvoorstel in veel opzichten, ook wat betreft de regeling van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, een voortzetting is van de huidige Wet GBA heeft hierbij een rol gespeeld. (...) Het voorgaande heeft geleid tot het opnemen van een apart hoofdstuk in de memorie van toelichting (hoofdstuk 7) met betrekking tot het privacy-kader. In dat hoofdstuk wordt ingegaan op de verhouding van het wetsvoorstel tot de algemene beginselen betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, zoals deze zijn gewaarborgd in onder andere artikel 10 van de Grondwet, artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), het Dataprotectieverdrag en het bijbehorende Protocol en de op deze verdragen gebaseerde jurisprudentie van het Europese Hof voor de rechten van de Mens (EHRM) en – hoewel niet genoemd door het CBP – artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Voorts is aan de hand van de privacyrichtlijn, waarin deze algemene beginselen zijn overgenomen, gedetailleerder aangegeven in welke bepalingen van het wetsvoorstel deze principes zijn uitgewerkt. Ten slotte is in het licht van de samenhang tussen de regeling van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in dit wetsvoorstel en de Wbp ingegaan op de evaluatie van de werking van de Wbp en de betekenis daarvan voor dit wetsvoorstel.”

Reactie CBP:

Het advies is zeer adequaat overgenomen. Er is een aparte privacyparagraaf in zowel de MvT van de wet BRP als in de NvT van het ontwerpbesluit opgenomen. Alle aspecten van het advies zijn hierin voldoende uitgewerkt.

4. De grens tussen de huidige wet GBA en de Wbp blijkt in de praktijk niet zelden te zorgen voor onduidelijkheden. Het CBP adviseert om in de memorie van toelichting aandacht te besteden aan de grens tussen het terrein van de wet BRP en de Wbp.

Uit MvT wet BRP, p. 98: “(...) Dat de grens tussen de huidige Wet GBA en de Wbp in de praktijk niet duidelijk zou zijn, is niet het beeld dat het ministerie van BZK heeft van de dagelijkse uitvoering van de Wet GBA. Volgens het CBP zou het allereerst aan de minister en het college van burgemeester en wethouders zijn om, als verantwoordelijke voor de basisregistratie, te controleren of de gegevens die zij verstrekt hebben rechtmatig door de derde worden verwerkt. Hierover kan worden opgemerkt, dat het alleen al om praktische redenen ondoenlijk is dat iedere verstrekker van gegevens bij de ontvanger daarvan zou controleren of die de verstrekte gegevens op de juiste wijze verwerkt. Het uitgangspunt

voor de privacybescherming in Nederland is dat de verantwoordelijkheid voor de gegevensverwerking berust bij degene die de gegevens zelf verwerkt en dat het toezicht daarop berust bij het CBP als de bij de wet aangewezen onafhankelijke toezichthouder. Dit uitgangspunt bepaalt niet alleen de grens tussen het terrein van dit wetsvoorstel en de Wbp, maar tussen iedere gegevensverwerking waarbij sprake is van gegevensverkeer. (...) Een onjuist gebruik van eerder uit de basisregistratie verstrekte gegevens hoeft als zodanig geen belemmering te zijn voor verstrekking van nieuwe gegevens aan de betrokken ontvangers. Voor overheidsorganen geldt dat zij verplicht zijn de authentieke gegevens uit de basisregistratie te gebruiken. Het stopzetten van gegevensverstrekking aan die organen, anders dan vanwege het beëindigen van de taak waarvoor de gegevens worden verstrekt, past daar niet bij en zou het functioneren van de overheid als geheel op onaanvaardbare wijze aantasten. Indien overheidsorganen op ongerechtvaardigde wijze gegevens over burgers verwerken, zal het CBP op grond van zijn bestaande bevoegdheden als toezichthouder tegen het desbetreffende overheidsorgaan kunnen optreden .”

Reactie CBP:

Het advies is niet overgenomen, maar de reden hiervoor wordt in de MvT adequaat toegelicht.

5. In het wetsvoorstel ontbreekt een adequate toelichting op de noodzaak van het gebruik van het burgerservicenummer (BSN) door niet-overheidsorganen. Bovendien is het wetsvoorstel te algemeen geformuleerd om als wettelijke grondslag voor de verwerking van het BSN door niet-overheidsorganen aan te merken. Het CBP adviseert om de tekst van de wet en de MvT op dit punt te herzien.

Uit MvT wet BRP, p. 99-100: "In de toelichting bij artikel 3.16 is inderdaad niet uitvoerig ingegaan op de noodzaak van het gebruik van het BSN door niet-overheidsorganen. De noodzaak is gelegen in het feit dat om een deugdelijke gegevensuitwisseling mogelijk te maken, het gebruik van een goed persoonsnummer onontbeerlijk is voor verstrekking op een juiste wijze; daar wordt het BSN voor gebruikt. Het BSN neemt in de basisregistratie personen de functie over van het huidige A-nummer in de Wet GBA; artikel 3.16 is aldus de opvolger van het huidige artikel 108 van de Wet GBA. De toelichting zal op dit punt worden aangevuld. In artikel 3.16 is overigens wel degelijk aangegeven onder welke omstandigheden de verwerking noodzakelijk is, namelijk indien de derde op grond van het bepaalde in dit wetsvoorstel in aanmerking komt voor gegevensverstrekking uit de basisregistratie, en het in verband met de verstrekking van die gegevens aan hem noodzakelijk is gebruik te maken van het BSN. (...)Naar aanleiding van het voorgaande is de artikelsgewijze toelichting bij artikel 3.16 aangevuld, zodat daaruit duidelijker de noodzaak van het gebruik van het BSN door derden (niet-overheidsorganen) blijkt. (...)”

Uit de artikelsgewijze toelichting van artikel 3.16 in de MvT wet BRP, p. 164: "Een derde is slechts gerechtigd om het burgerservicenummer te verwerken voor zover daartoe een wettelijke grondslag bestaat (zie artikel 24 Wbp). Het onderhavige artikel biedt derden een grondslag voor het gebruik van het burgerservicenummer in verband met de verstrekking van gegevens uit de basisregistratie. De noodzaak van het gebruik van het burgerservicenummer door derden is gelegen in

het feit dat om een degelijke gegevensuitwisseling mogelijk te maken, het gebruik van dat nummer – dat de opvolger is van het A-nummer – onontbeerlijk is voor verstrekking op een juiste wijze. Het bepaalde in dit artikel laat onverlet dat er voor een derde andere wettelijke regelingen kunnen zijn die het gebruik van het BSN mogelijk maken of tot dit gebruik verplichten.”

Reactie CBP:

Het advies is overgenomen en de tekst van de MvT en het artikel 3.16 is herzien. Het BSN mag alleen gebruikt worden in verband met de juiste verstrekking van gegevens aan een derde uit de basisregistratie. Het CBP heeft hierop echter nog kanttekeningen geplaatst, zie: adviespunt 5b.

Overige adviezen

Het CBP heeft voorts op 4 juli 2012 (z2012-00390), 9 augustus 2012 (z2012-00479) en 22 augustus 2012 (z2012-00579) advies uitgebracht over aanpassingswetten BRP. De adviezen van 4 juli 2012 en 22 augustus 2012 omvatten geen inhoudelijke opmerkingen. Het advies van 9 augustus 2012² hield in dat uit het wetsvoorstel kan worden afgeleid dat het registreren van de vreemde nationaliteit van burgers die de Nederlandse nationaliteit zelf van rechtswege hebben verkregen niet (meer) noodzakelijk is. De memorie van toelichting vereiste naar het oordeel van het CBP een nadere onderbouwing waarin wordt toegelicht waarom aan de reeds ingeschreven personen slechts de mogelijkheid wordt geboden op hun verzoek hun registratie in de basisregistratie personen (brp) overeenkomstig aan te passen en niet wordt gekozen voor een algehele verwijdering van deze niet-noodzakelijke gegevens.

Verder heeft het CBP op 15 juli 2013 een advies (z2013-00545) uitgebracht inzake het Aanpassingsbesluit basisregistratie personen en het Aanpassingsrijksbesluit basisregistratie personen, hetgeen enkel terminologische ofwel technische aanpassingen bevatte van algemene maatregelen van (rijks-)bestuur in verband met de wet Basisregistratie personen (Brp). Het CBP had geen aanleiding tot het maken van nadere op- of aanmerkingen.

Inhoud ontwerpbesluit

U heeft het CBP om advies gevraagd over het thans voorliggende ontwerpbesluit. Het ontwerpbesluit geeft nadere invulling aan het wetsvoorstel Basisregistratie personen, dat de Wet GBA gaat vervangen.

Doel van de regeling

De Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens wordt vervangen door de Wet BRP. Het voorstel van wet is op 16 april 2013 aanvaard door de Tweede Kamer en is nu recent (2 juli 2013) door de Eerste Kamer aangenomen (Kamerstukken 33 219). In het ontwerpbesluit worden diverse regels uit het wetsvoorstel geconcretiseerd. Zo wordt in het ontwerpbesluit nader bepaald welke gegevens in de brp worden geregistreerd. Daarnaast regelt het ontwerpbesluit per

² Met het wetsvoorstel wordt de registratie van gegevens over de vreemde nationaliteit beperkt.

onderdeel van de basisregistratie welke organisatie voor de uitvoering verantwoordelijk is, hoe deze organisaties in de uitvoeringskosten moeten bijdragen en op welke wijze zij informatie uitwisselen ten behoeve van het bijhouden van de brp. Aan welke overheidsorganisaties of derden gegevens uit de basisregistratie kunnen worden verstrekt, op welke wijze deze verstrekking kan plaatsvinden en of de ingeschrevene zich tegen deze verstrekking kan verzetten, wordt ook in het ontwerpbesluit bepaald. Tot slot bevat het ontwerpbesluit bepalingen waarmee verdere uitwerking van de regels bij ministeriële regeling mogelijk wordt gemaakt.

Voor de meerderheid van de bepalingen geldt dat zij inhoudelijk nauw aansluiten bij de regelgeving zoals deze gold onder de wet GBA. Daarmee wordt de lijn voortgezet die ook al gevolgd is in de wet zelf. Dit betekent dat in dit besluit bepalingen terugkeren die eerder waren te vinden in de wet GBA of in het Besluit GBA. Een belangrijk verschil is de vormgeving van het ontwerpbesluit: omwille van de overzichtelijkheid en leesbaarheid is ervoor gekozen om bij de uitwerking van een aantal onderwerpen gebruik te maken van tabellen, die als bijlage bij het besluit zijn gevoegd. De tabellen maken een integraal onderdeel uit van het ontwerpbesluit.

Doelgroepen die door de regeling worden geraakt

Omdat iedere ingezetene (inwoner) is ingeschreven in de GBA en straks in de brp, is bijna iedereen die in Nederland verblijft bij deze regeling betrokken. Bijzondere betrokkenheid is er voor de personen die niet of voor korte tijd in Nederland wonen en straks ook kunnen worden ingeschreven in de brp. Daarnaast zijn alle gemeenten betrokken, alsmede de overheidsorganen en derden die gebruik maken van de gegevens uit de brp.

Verwachte effecten van de regeling

De hoofdlijnen van de brp zijn vastgelegd in het wetsvoorstel. In vergelijking met de Wet GBA worden er meer aspecten op het niveau van algemene maatregel van bestuur geregeld, oftewel in het ontwerpbesluit. Daardoor ontstaat meer flexibiliteit om te reageren op nieuwe ontwikkelingen. Ook is de systematiek van de regels vereenvoudigd. De inhoud van het ontwerpbesluit komt op tal van punten overigens nog steeds overeen met het huidige Besluit GBA. De wijzigingen ten opzichte van het Besluit GBA vloeien direct voort uit de vernieuwingen die in het wetsvoorstel BRP zijn opgenomen en in het ontwerpbesluit verder worden uitgewerkt. De effecten van het ontwerpbesluit op de doelgroepen zijn in het kader van het wetsvoorstel in hoofdlijnen al in beeld gebracht. Het ontwerpbesluit brengt hierin geen wijziging.

Beoordeling

In zijn beoordeling richt het CBP zich op de gevolgen van het ontwerpbesluit voor de persoonlijke levenssfeer van de burger.

Algemeen oordeel

1. Zoals onder "Achtergrond" van dit wetgevingsadvies uitgebreid is besproken heeft het CBP op 18 juni 2010 advies uitgebracht over het wetsvoorstel BRP (z2010-00314). In de aangepaste MvT van de wet BRP zijn de adviespunten ofwel overgenomen ofwel nader adequaat

- gemotiveerd indien adviespunten niet zijn overgenomen. Een uitzondering betreft het gebruik van het BSN door niet-overheidsorganen, zie: adviespunt 5b.
2. Het CBP neemt met instemming kennis van de opname van een aparte privacyparagraaf in de Nota van Toelichting (NvT) (p. 8-9) van het ontwerpbesluit en in – naar aanleiding van het eerdere CBP-advies inzake de wet BRP – de aangepaste MvT van de wet BRP.³

Verstrekking aan derden wegens een gewichtig maatschappelijk belang

In de MvT bij de wet BRP (paragraaf 5.2) is ingegaan op de verstrekking van gegevens aan derden ten behoeve van door deze derden verrichtte werkzaamheden met een gewichtig maatschappelijk belang. In de wet BRP wordt daarmee aangesloten op de regeling die de Wet GBA kende met betrekking tot systematische verstrekking aan derden. In tegenstelling tot de Wet GBA is in de wet BRP echter niet voor gekozen om in de wet zelf een limitatieve opsomming te geven van de categorieën van derden aan wie op een systematische wijze gegevens kunnen worden verstrekt, maar wordt volstaan met het vastleggen van een algemeen kader in de wet. De nadere invulling wordt (vanwege de flexibiliteit) overgelaten aan regeling bij algemene maatregel van bestuur.⁴

3. Het CBP heeft met zijn advies van 18 juni 2013 (nr. 13) inzake de wet BRP aangegeven dat in de wet BRP een duidelijk kader dient te worden gegeven van ‘werkzaamheden met een bijzonder maatschappelijk belang.’
 - a. Het aangevulde artikel 3.3 wet BRP is een verbetering ten opzichte van de eerdere formulering (zie: **vetgedrukt**); hierin is nu in het tweede lid expliciet opgenomen dat bij de maatregel slechts werkzaamheden aangewezen kunnen worden “(...) **die samenhangen met een overheidstaak**, strekken tot het in stand houden van een voorziening voor burgers die onderwerp is van **overheidszorg**, of waarbij anderszins gelet op de **overheidsbemoeyenis met die werkzaamheden**, ondersteuning daarvan door gegevensverstrekking uit de basisregistratie gerechtvaardigd is.” Dit in combinatie met de bijlagen 4 en 5 (de nadere invulling van artikelen 39 en 41 van het ontwerpbesluit) is een verbetering en schept in die zin adequater duidelijkheid voor de verantwoordelijken, burgers en derden.
 - b. Een punt van kritiek is echter het gebruik van “gerechtvaardigd” (zie: onderstreping) in artikel 3.3 wet BRP. Zoals het CBP onder meer ook in zijn eerdere wetgevingsadvies (nr. 7) inzake het wetsvoorstel BPR (18 juni 2010) had aangegeven, is de juiste terminologie hiertoe: noodzaak. Het verwerken van gegevens uit de brp dient noodzakelijk te zijn, zoals vereist op grond van artikel 8 EVRM.⁵
4. In bijlage 4 (artikel 39 Besluit BRP) worden de “Derden die werkzaamheden verrichten met een gewichtig maatschappelijk belang aan wie systematisch verstrekt kan worden” opgesomd. De Stichting Interkerkelijke Leden-Administratie (SILA) is als categorie van derden genoemd.

³ Kamerstukken II 2011/2012, 33 219, p. 63-86 en 89-102.

⁴ NvT ontwerpbesluit, p. 37.

⁵ Kamerstukken II 1997-1998, 25 892, nr. 3, p. 7-9: de onderhavige wettelijke regeling dient te voldoen aan artikel 8 EVRM. Daarbij spelen criteria als de maatschappelijke noodzaak en de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit een rol. Er kan alleen bepaald worden of het wetsvoorstel in overeenstemming is met artikel 8 EVRM, indien de noodzaak aangetoond is.

- a. Het CBP vraagt zich af of de SILA gekenmerkt kan worden als een derde met een gewichtig maatschappelijk belang (artikel 3.3. Wet BRP). Kan het bijhouden van een kerkelijke ledenadministratie als een overheidstaak, overheidszorg of overheidsbemoediging gekenmerkt worden, waardoor de gegevensverstrekking uit de basisregistratie gerechtvaardigd is, zoals artikel 3.3 wet BRP juncto 39 Besluit BRP voorschrijven? Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de toenmalige Staatssecretaris Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties bij de totstandkoming van de Wet GBA (in 1989) ook al had aangegeven dat de toegang van kerken niet overeenkomt met het doel van de basisadministratie.⁶ De opname van de SILA als derde heeft overigens geregeld tot een parlementaire discussie geleid. Het CBP acht de opname van SILA als derde onvoldoende onderbouwd en adviseert u derhalve om de opname van SILA als derde in de zin van de wet BRP nader te motiveren in de NvT van het ontwerpbesluit.
 - b. In 1994 verdween de vermelding van kerkelijke gezindte uit het basisregister. Dat was een beslissing van de overheid, uit privacyoverwegingen. De regering vond het niet langer nodig om bij te houden of burgers lid zijn van een kerkgenootschap en zo ja van welke kerkgenootschap. Niettemin wil het CBP benadrukken dat het enkele feit dat je als burger een SILA-afnemersindicatie (ofwel: "SILA-stip") achter je naam hebt staan in het basisregister, nog prijsgeeft dat iemand lid is van een kerkgenootschap. Daarmee is er sprake van het verwerken van bijzondere persoonsgegevens⁷ (godsdienst of levensovertuiging o.g.v. artikel 17 Wbp) en dit behoeft daarom een nadere motivering.
5. In de Wet GBA is expliciet opgenomen dat derden geen rechtstreekse toegang hebben tot de basisadministratie (artikel 97 Wet GBA). Ook is opgenomen dat derden geen administratienummer verstrekken zullen krijgen (artikel 98 lid 2 Wet GBA). Onder meer in uw brief van 4 april 2013 aan de Tweede Kamer⁸ wordt aangegeven dat het de bedoeling is om de systematische gegevensverstrekking aan derden zoals die onder de huidige Wet GBA plaatsvindt, voort te zetten na de inwerkingtreding van het wetsvoorstel. Dat betekent dat derden derhalve ook onder het nieuwe regime van de wet BRP geen rechtstreekse toegang zullen hebben tot de basisadministratie. In de Wet BRP is in artikel 3.1 lid 2 Wet BRP geregeld dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld over deze verstrekkingen aan derden.
- a. In het ontwerpbesluit is echter het verbod tot rechtstreekse toegang van derden niet opgenomen. Het CBP verzoekt u om deze bepaling in het ontwerpbesluit op te nemen.
 - b. In tegenstelling tot het bepaalde in artikel 98 lid 2 Wet GBA (d.w.z. geen administratienummer verstrekken aan derden) en hetgeen u in de NvT en in uw brief van 4 april 2013 aan de Tweede Kamer⁹ heeft gemeld, is in bijlage 4 van het ontwerpbesluit bij

⁶ Kamerstukken II 1988-1989, 21 123, nr. 3, p. 62-63.

⁷ Het CBP is zich er bewust van dat "bijzondere persoonsgegevens" een term is uit de Wbp en dat het Wbp-regime niet van toepassing (o.g.v. artikel 2 lid 2 sub d Wbp) is op de GBA (en daarmee op de opvolger: Wet BRP), echter: dit geeft wel een zeer goede indicatie dat men met dergelijke gegevens zeer zorgvuldig om dient te gaan.

⁸ Kamerstukken II 2012-2013, 27 859, nr. 63, p. 2.

⁹ Kamerstukken II 2012-2013, 27 859, nr. 63, p. 2.

SILA opgenomen dat zij het BSN (opvolger van het administratienummer) verstrekt kunnen krijgen. Het CBP verzoekt u om deze discrepantie nader te motiveren en daarbij artikel 3.16 Wet BRP, waarbij het afgebakend/doel gebonden¹⁰ mogelijk wordt gemaakt voor een derde om het BSN te verwerken¹¹, daarin mee te nemen. Eerder had het CBP in zijn wetgevingsadvies van 18 juni 2010 inzake de Wet BRP al gewezen op de te algemene formulering van artikel 3.16 Wet BRP voor de verwerking van het BSN door niet-overheidsorganen. Hoewel het artikel is aangepast, kan dit desondanks toch nog tot mogelijk ongewenste interpretatieverschillen leiden. Het artikel behoeft derhalve nog een nadere verduidelijking. Wellicht ten overvloede wil het CBP benadrukken dat het verwerken van het BSN door niet-overheidsorganen een extra bedreiging voor de persoonlijke levenssfeer kan vormen.¹² Het CBP heeft hier overigens in eerdere wetgevingsadviezen¹³ ook voor gewaarschuwd. Ook de Raad van State heeft in juli 2005 gewaarschuwd voor de (stilzwijgende) ontwikkeling van het BSN tot een algemeen persoonsnummer.¹⁴

Overige opmerkingen

6. In de NvT¹⁵ wordt nog gewezen op het nieuwe evaluatie-instrument waarmee uitvoering wordt gegeven aan de wettelijke verplichting om periodiek onderzoek te verrichten naar de inrichting, de werking en de beveiliging van de basisregistratie en de verwerking van gegevens daarin, voor zover het een gemeentelijke voorziening betreft. Verder staat er vermeld dat dit evaluatie-instrument in gezamenlijk overleg met gemeenten en het CBP is ontwikkeld. Het is juist dat het CBP betrokken is geweest bij het nieuwe evaluatie-instrument, maar het voert te ver om op deze plek te vermelden dat het CBP een mede-ontwikkelaar is geweest. Het CBP verzoekt om dit aan te passen.
7. In artikel 43 en in de toelichting hierop¹⁶ wordt nog gesproken over het administratienummer. In de MvT van de wet BRP (artikel 4.9) staat het volgende vermeld: "Zoals in de toelichting bij artikel 1.1 over het burgerservicenummer al is aangegeven, zal dat nummer in de basisregistratie uiteindelijk het zogenaamde administratienummer, dat nu in de gemeentelijke basisadministratie wordt gebruikt, gaan vervangen." Het CBP adviseert om de NvT aan te vullen met het feit dat het administratienummer op termijn vervangen zal worden door het BSN.

Redactionele opmerkingen

¹⁰ Uit de Kamerstukken I 2012-2013, 33 219, A, p. 31 en p. 164: het BSN mag alleen gebruikt worden in verband met de juiste verstrekking van gegevens aan een derde uit de basisregistratie.

¹¹ Artikel 3.16 Wet BRP: "Een derde kan bij het verwerken van persoonsgegevens gebruik maken van het burgerservicenummer voor zover dit noodzakelijk is in verband met de juiste verstrekking van gegevens aan hem uit de basisregistratie."

¹² Kamerstukken II 1997-1998, 25 892, p. 127-128.

¹³ Zie onder meer: CBP adviseert over concept wetsvoorstel Gebruik BSN in de financiële sector, z2010-00096 (URL: http://www.cbpreb.nl/Pages/adv_z2010-00096.aspx).

¹⁴ Advies van de Raad van State, W04.05.0110/I.

¹⁵ NvT ontwerpbesluit, p. 44.

¹⁶ NvT, p. 66-68.

- Op pagina 27 van de NvT staat onder de tweede bullet “gegevens” in plaats van “gegevens.”
- Op pagina 68 van de NvT staat onder het kopje artikel 44 een onjuiste verwijzing naar artikel 54, eerste lid.
- Op pagina 69 van de NvT staat in de tweede alinea, derde volzin een verwijzing naar artikel 55. Vermoedelijk wordt hier een verwijzing naar artikel 45 bedoeld.

Conclusie

Het CBP adviseert u niet tot indiening van het voorstel over te gaan, dan nadat daarin met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

Hoogachtend,
Het College bescherming persoonsgegevens,
Voor het College,
De voorzitter,

Mr. J. Kohnstamm